

Inez & Leonore

Nu Leonore zelf kinderen heeft, is ze net zo overbezorgd als haar moeder Inez destijds was. 'Ik mocht maar tot mijn enkels in zee.' tekst XANDRA VAN GELDER foto HARMEN DE JONG

'Ik leer nog elke dag van mijn moeder'

Inez Stodel (75)

"Ik was verbaasd en verheugd dat Leonore met mij wilde werken. Ik weet niet wat ze van mij heeft geleerd. Ze heeft vooral zichzelf veel geleerd. Ze is ontzettend goed in het napluizen van de herkomst van een stuk, of een gek keurmerk. Beter dan ik.

Mijn vader was antiquair. Van hem heb ik deze winkel overgenomen. Hij handelde in alles, je kunt het zo gek niet bedenken. Ik ging vaak met hem op reis, zo heb ik het vak geleerd. Toen ik jong was, wist ik niet goed wat ik wilde. Ik heb van alles geprobeerd, onder andere een studie Nederlands, maar uiteindelijk ben ik toch in dit vak gerold.

Mijn liefde ligt bij kleine objecten en sieraden. Volgend jaar hoop ik mijn vijftigjarige jubileum te vieren. Nog steeds in het interieur dat de architect Bakema vijftig jaar geleden ontwierp en dat wij onder leiding van mijn schoonzoon Pim in oude glorie hebben hersteld. Pim heeft boven zijn kantoor.

Wat ik kan, is niet geheim. Je moet veel kijken, veel in je handen houden en bestuderen: wat is de kwaliteit, hoe ziet het er aan de achterkant uit, hoe zijn de stenen gemonteerd, wat is de kwaliteit van de stenen en zijn er gebreken? Ik zie duizenden dingen, 99 procent wil ik niet hebben. Een stuk moet mij overtuigen. Het geeft een kick als ik iets heel mooi vind. Maar ook als ik onverwacht iets aan iemand verkoop die de waarde van een bijzonder stuk herkent.

In de jaren tachtig heb ik een kam van de art-nouveaustijl van Lali-que ontdekt. Die heb ik aan het Rijksmuseum verkocht. Als je ouder wordt, zeg je al snel dat er veel verandert, maar wat de wereld en de handel echt anders maakt, is de computer. Mensen kopen dingen die ze nooit in hun handen hebben gehad en alleen van een foto kennen.

In Londen heb ik ooit iets gekocht wat er uitzag als een pen. Je kon hem opendoen en dan kwam er een stift uit met op de punt een diamant. Het was een achttiende-eeuwse graverstift. Die zijn heel zeldzaam. Dat avontuurlijke is minder geworden omdat de kennis over antieke sieraden enorm is toegenomen.

Mensen kopen graag juwelen, maar spelen vaak op safe. Ze kopen het liefst van grote huizen als Hermès. Ze zoeken iets wat ze herkennen, dat geeft houvast. Misschien ook wel status. De belangstelling voor antieke sieraden groeit overigens wel. Ik denk dat mensen steeds meer gefascineerd raken door het ongelofelijke vernuft van edelsmeden van vroeger."

Leonore van der Waals (39)

"Mijn jongste zoon is net twee. Echt *terrible two* in volle glorie. Ik was vergeten hoe het is als iemand op de grond ligt te trappelen en ijsjes voor het ontbijt eist. Inez is geen traditionele oma, maar ze geeft mij de vrijheid om veel bij mijn kinderen te kunnen zijn. Dat vind ik heel bijzonder. Zij doet bijna alle reizen en is vaak in de winkel.

Het is moeilijk jezelf te 'lezen' als je jong bent. Je wilt je eigen pad gaan en het is lastig toe te geven dat dat misschien wel hetzelfde pad is als dat van je ouders. Na mijn rechtenstudie ben ik bij Clifford Chance opgeleid tot advocaat. Het was een geweldige ervaring, maar je bent continu bezig met conflictsituaties. Als je het ziet als een spel, houd je het vol, maar ik nam het te veel mee naar huis. Daarna ben ik opnieuw begonnen. Ik verkocht onder andere *costume jewelry*. Tot ik besloot dat mijn hart ligt bij antieke juwelen.

Mijn moeder heeft een fantastisch oog. Inez heeft me niet opgeleid, je leert meer al doende. Misschien is het een soort osmose. Ik leer nog elke dag van haar.

Dit vak gaat over schoonheid en troost. Daar word ik vrolijk van. Ik vind het leuk om mensen te versieren, mensen te helpen een bijzonder stuk te kiezen. Iets wat ze cadeau kunnen doen, zelf kunnen dragen en kunnen doorgeven aan de volgende generatie.

Toen ik een paar jaar geleden ziek was, kreeg ik van Inez een ring met een sterretje en de tekst '*elle te guidera*': dit sterretje zal je begeleiden. Dat was prachtig.

We handelen in wat wij mooi vinden. Wat is mooi? Dat is lastig uit te leggen. Je hebt duizenden juwelen, maar er zijn er maar weinig die echt mooi ontworpen en goed gesmeed zijn, of een verhaal en betekenis hebben.

Mijn vader was kunsthistoricus, maar hem heb ik pas leren kennen toen ik zeventien was. Inez heeft mij alleen opgevoed. Ze was een heel lieve, overbezorgde moeder. Ik mocht maar tot mijn enkels in zee, dat vond ik toen erg. Nu doe ik met mijn kinderen hetzelfde. Er is een joodse mop van een moeder op het strand die naar haar kinderen roept: *If you drown, I will kill you. Zo zijn we allebei.*

Inez was enig kind, ik ook. Met mijn drie kinderen, met al die verschillende karakters, voel ik me heel rijk."

Inez Stodel (75), handelt in antieke juwelen

Leonore van der Waals (39), handelt in antieke juwelen
Pim van Oppenraaij (40), architect
David van Oppenraaij (8)
Livia van Oppenraaij (6)
Emanuel van Oppenraaij (2)

Inez en Leonore wonen beiden in het centrum